

# Karol Dučák: História palestínskeho holokaustu

- CZ24 News | 29. prosince 2023

**Ešte ju nepoznáme úplne do detailov. Ešte sa len čaká na toho, kto dokončí precíznu inventúru všetkých zločinov režimu apartheidu v sionistickom štáte Izrael a oboznámi celý svet s detailne prepracovanou históriou palestínskeho holokaustu. Tak, ako už bola precízne spracovaná história židovského holokaustu, ktorého strojcami boli nemeckí nacistickí pohlavári, systematicky realizujúci masové vyhladzovanie židovského obyvateľstva Európy v rokoch 1933 až 1945.**

Lenže, ako sa o tom presviedčame znovu a znovu, pojem holokaust je so židovským spoločenstvom neoddeliteľne spojený. Najprv bol páchaný holokaust na Židoch, no potom si jeho metódy osvojila časť Židov, učenívi židovskí sionisti, ktorí ho začali uplatňovať na Palestínčanoch.

Židovský národ má dve tváre: jednu anjelskú a druhú diabolskú. Neexistuje národ, v ktorom by bola taká obrovská priepasť medzi dobrými a zlými. Je to národ absolútneho dobra i absolútneho zla. Absolútne dobro v podobe Spasiteľa ľudstva Ježiša Krista, podľa tela Žida. Naproti tomu stálo absolútne zlo v podobe židovských lídrov, ktorí so svojimi stúpenkami privodili smrť Bohočloveka. Veľký zápas dobra a zla sprevádzal Židov v celých ich dejinách.

Dnes, pri pohľade na palestínsky holokaust, vidíme skôr tú druhú, diabolskú tvár, hoci vieme, že mnohí Židia kategoricky odmietajú genocídu palestínskeho obyvateľstva, páchanú vládcami Izraela.

Medzi Židmi vždy boli aj slušní a čestní ľudia, ktorí a priori odmietali zločinné praktiky sionizmu, tejto najstrašnejšej židovskej rakoviny. Lenže práve tí čestní a slušní Židia nemajú na zastavenie palestínskeho holokaustu ten najdôležitejší nástroj – politickú moc. Tú má v Izraeli v rukách najkrvavejšia junta zločincov, akú kedy poznal svet.

Plán palestínskeho holokaustu bol naplánovaný s diabolskou sionistickou dôkladnosťou ešte pred zrodom štátu Izrael dňa 14. mája 1948. Už 10. marca 1948 sionistická polovojenská organizácia Haganah prijala plán Dalet, stanovujúci „stratégiu etnickej očisty Palestíny.“ (<https://www.aljazeera.com/gallery/2023/5/15/ethnic-cleansing-by-zionists-in-palestine>)

Prostriedkom realizácie palestínskeho holokaustu sa stal systematický, masový sionistický terorizmus, ktorý začali sionistické teroristické komandá realizovať už dávno pred vznikom židovského štátu. Jeho prvé výsledky zaznamenávame už v období pred druhou svetovou vojnou, masové rozmery však sionistický terorizmus nadobudol počas druhej svetovej vojny a v období po nej. Pritom sionistické teroristické komandá likvidovali nielen Palestínčanov, ale aj Britov a príslušníkov iných národov, dokonca neušetrili ani Židov. Napríklad pri bombovom útoku na jeruzalemský hotel King David 22. júla 1946 prišlo o život okrem 28 Britov, 41 Arabov a 5 príslušníkov iných národov aj 17 Židov. (porov.

<https://hanackyjeruzalem.cz/clanky/deni-v-palestine-do-roku-1948/>)

Ešte oveľa viac Židov však zmasakrovali sionistickí teroristi z organizácie Hagana 25. novembra 1940, keď potopili parník Patria neďaleko prístavu Haifa. Pri tomto teroristickom čine zahynulo mnoho ilegálnych židovských utečencov, smerujúcich do Palestíny. Paradoxne, pôvodným cieľom teroristov podľa jednej z verzií nebolo potopenie lode, ale – ako uvádzal v novembra 2009 *Roš chodeš* : *Věstník židovských náboženských obcí v českých zemích a na Slovensku* – snaha znefunkčniť loď,

aby nemohla podľa britských plánov odplávať na Madagaskar. Briti totiž nechceli dovoliť vylodenie v Palestíne a tak Hagana rozhodla, že poškodí kotly a tým znemožní parníku odplávať. Svoj čin však sionisti sfušovali a bomba prerazila v boku lode otvor, po čom išla Patria ku dnu. Väčšina pasažierov z potápajúcej sa lode bola síce zachránená a evakuovaná na breh, avšak vinou zbabranej teroristickej akcie sionistov „268 ľudí zahynulo.“ (<https://www.fzo.cz/wp-content/uploads/ros-chodes-2009-11.pdf> , s. 2)

Podľa inej verzie však bolo potopenie lode zámerom sionistických teroristov. Ako uvádza vo svojom článku Michael White, ktorého príbuzní boli v tej dobe na palube potápajúcej sa lode,

existuje aj iná, príšerná verzia - že sionistickí teroristi chceli zámerným potopením lode upozorniť svet na ťažkú situáciu židovských utečencov v rukách Britov v naivnej viere, že sa im takýmto citovým vydieraním podarí radikálne zmeniť situáciu. Pritom straty židovských životov „im nestáli v ceste.“ (<https://www.thejc.com/news/features/the-story-that-followed-the-patria-sinking-m2hwnni8>)

Pre sionistov bolo typické, že pri svojich teroristických akciách neraz zmasakrovali aj vlastných súkmeňovcov. Keď šli za svojím cieľom, počet obetí zo strany samotných Židov hral podružnú úlohu. Dôležitý bol konečný cieľ: vytvorenie židovského štátu v Palestíne. Za akúkoľvek cenu.

Lenže hlavným cieľom sionistického terorizmu bola pochopiteľne postupná realizácia palestínskeho holokaustu. Sionisti postupovali nekompromisne, systematicky, bez štipky ľudskosti. Už pred vznikom židovského štátu terorizovali palestínske obyvateľstvo a do tohto obdobia zapadá aj jeden z najotrastejších masakrov palestínskeho obyvateľstva, ku ktorému došlo v dedine Dajr Jásín dňa 9. apríla 1948. S hrôzou sa o ňom vyjadruje aj americký židovský intelektuál Alfred M. Lilienthal, ktorý okrem iného uvádza: „Keď britské úrady odmietli tento incident vyšetrovať, požiadali Arabi z Jeruzalemu Medzinárodný červený kríž, aby incident vyšetril. Švajčiarsky zástupca Jacques de Reynier viedol prvú skupinu, ktorá na mieste našla 150 tiel, vhozených do studne, a ďalších 40 alebo 50 mŕtvych na jednom mieste.“

Napočítali celkom 254 mŕtvych, z toho 145 žien, z nich 35 tehotných. Pod hromadou mŕtvov našli šesťročnú dievča, ktoré ešte žilo.“ (Lilienthal, A. M.: *Sionismus*. Vydání první. Praha: Orbis 1988, s. 90)

Hrôza masakru v dedine Dajr Jásín sa dá porovnať len s hrôzou zločinov nemeckých nacistov v Oradoure a Lidiciach. Pritom v Lidiciach boli popravení „len“ muži. Sionistickí mäsiari teda boli ešte ukrutnejší sadisti ako nacisti a neušetrili ani tehotné ženy a deti.

Masaker bol taký desivý, že sa od neho dištancovali aj mnohí židovskí intelektuáli. Oficiálne sa od neho dištancovala aj Židovská agentúra, ale to jej nebránilo využiť neskôr psychologický účinok masakru na zastrašovanie Arabov. Využila na to letáky a autá s ampliónmi, ktoré jazdili po arabských dedinách, aby po arabsky zastrašovali dedinčanov, že pokiaľ neopustia svoje domovy, stane sa osud Dajr Jásínu aj ich osudom. Židovský spisovateľ Don Peretz napísal, že po tomto masakri v dedine Dajr Jásín sa celého arabského spoločenstva zmocnila masová psychóza strachu. (porov. Lilienthal, A. M.: *Sionismus*, s. 91)

Vznik štátu Izrael dňa 14. mája 1948 definitívne spečatil tragický osud Palestínčanov. Židia, ktorí boli kedysi národom bez vlasti, olúpili Palestínčanov o ich vlasť, ktorú si neprávom privlastnili. Arabov hromadne vyhánali z ich domovov, aby sa do nich už nikdy nevrátili. Tento scenár realizovali sionisti niekoľko nasledujúcich desaťročí. Politika ničenia palestínskych obydľí, ba celých arabských dedín na celom území, kontrolovanom Izraelom, sa stala veľmi účinným nástrojom sionizácie Palestíny. Vystaňovanie „750 000 Palestínčanov v roku 1948, Nakba, je zločin, ktorý Izrael a svet ešte musia odčiniť.“

(<https://www.aljazeera.com/gallery/2023/5/15/ethnic-cleansing-by-zionists-in-palestine>)

Základné údaje o palestínskom holokauste sú v podstate známe, len je potrebné do tejto mozaiky dopĺňovať ďalšie detaily tejto krvavej histórie. Zaznamenať podľa možnosti všetky zločiny sionistického terorizmu voči Palestínčanom, aby, keď raz budú postavení sionistickí zločinci pred medzinárodný súd, boli k dispozícii všetky potrebné indicie.

Vyčíslieť úplne presne počet obetí palestínskeho holokaustu je veľmi ťažké. Rôzne inštitúcie uvádzajú rôzne údaje a tak je možné určiť len približné počty zabitých a zranených obetí palestínskeho holokaustu.

Podľa Palestínskeho centrálného štatistického úradu spôsobil proces etnických čistiek zničenie pôvodného neozbrojeného palestínskeho národa a systematické vysídlenie „800 tisíc z 1,4 milióna Palestínčanov, ktorí žili v historickej Palestíne v roku 1948 v 1 300 dedinách a mestách. Väčšina vysídlených Palestínčanov skončila v susedných arabských krajinách, na Západnom brehu Jordánu, v pásme Gazy a ďalších krajinách sveta. Okrem toho tisíce Palestínčanov, ktorí zostali v krajine kontrolovanej izraelskou okupáciou v roku 1948, boli vyhnané z ich domovov a ich pozemky im boli zabrané. Podľa historických dokumentárnych dôkazov izraelská okupácia počas Nakby ovládla 774 miest a dedín a zničila 531 palestínskych miest a dedín. Medzi zverstvá sionistických síl patrilo aj viac ako 70 masakrov, pri ktorých bolo umučených viac ako 15 tisíc Palestínčanov.“

(<https://www.pcbs.gov.ps/post.aspx?lang=en&ItemID=4236>)

Viac ako 15 tisíc Palestínčanov, umučených pri vyše 70 masakroch, však nie je úplný počet všetkých obetí sionistického terorizmu. Jeden zdroj v článku z 12. novembra 2023 uvádza, že podľa údajov, zhromaždených CNBC, bolo v Gaze a na okupovanom Západnom brehu v dôsledku konfliktov s Izraelom len od roku 2008 zabitých viac ako 18 600 Palestínčanov. Ďalších najmenej 183 500 Palestínčanov bolo zranených. (porov.

<https://www.cnbc.com/2023/11/12/israel-hamas-war-data-shows-human-cost-of-conflict-through-the-years.html>)

Sotva sa už niekedy dozvieme počet Židov, ktorých zmasakrovali sionistickí teroristi ako „vedľajšie obeť“ sionistického terorizmu. Ale toto tiež patrí k dejinám štátu Izrael.

Židia sa nepoučili zo svojej histórie. Holokaust, ktorý prežili v ére nacizmu, bol beštiálnou kapitolou ľudských dejín, ktorá sa nikdy nemala opakovať. Lenže práve režim apartheidu židovského štátu Izrael pácha už celé desaťročia nový beštiálny holokaust, rovnako odsúdeniahodný ako bol židovský holokaust. Sionisti vedia veľmi dobre, čo robia. Štylizujú sa do role večných obetí. Toto zvládajú majstrovsky. Neustálym pripomínaním židovského holokaustu citovo vydierajú svetovú verejnosť. Početná literatúra a kinematografia o holokauste plánovite a systematicky vytvára v obyvateľoch iných krajín pocit spoluviny za

všetky krivdy, ktoré sa kedy na Židoch páchali. Židovskí sionisti ako keby chceli povedať: „Na nás sa dlho páchali zločiny a teraz my si vyhradzuje právo páchať aj tie najkrvavejšie zločiny na ktoromkoľvek inom národe, ktorý nám stojí v ceste. Nás kedysi vyhnaní z našej vlasti a preto my teraz vyženieme iný, palestínsky národ, z jeho vlasti a my si tam urobíme svoju vlasť.“

Blíži sa doba, keď sionisti definitívne vyčistia Izrael od palestínskeho obyvateľstva, no svet je paralyzovaný a v bezmocnom úžase pozerá na krvavé divadlo sionistických vrahov. Ľudí, pre ktorých žiadna špinavosť nie je dosť špinavá a žiadna zvrhlosť nie je dosť zvrhlá. Lenže ani to more krvi, ktoré rozliali nenásytní sionistickí mäsiari, zrejme ešte nie je dosť veľké nato, aby zmobilizovalo spravodlivých tohto sveta ráznejšie sa zasadiť o záchranu palestínskeho obyvateľstva v Izraeli. Palestínsky holokaust sa blíži k smutnému koncu.

Lenže tam, kde ľudská spravodlivosť zlyháva, nastupuje vyššia, Božia spravodlivosť. A ťažkej trestajúcej ruke Ježiša Krista, Bohočloveka a podľa tela Žida, ktorá s desivou silou dopadne na hriešny sionistický štát Izrael, neuniknú ani tí najmocnejší a najarogantnejší sionisti sveta. Božiemu trestu izraelskí sionisti neuniknú.

AUTOR: Karol Dučák